

Je-li rjana, za njej wuka
 Kóždy djaboł hlupojty;
 Popadnješ sej hroznoh' bruka,
 Směja so ći čepłscy.

Wozmješ sej ju z pjenjezami,
 Dha chce měc tež kholowy;
 Z khudej — ach, to wěsće sami,
 Kupiš póst a suche dny.

Wozmje mlody sebi staru,
 Je so čert sam wottorhnył,
 To maš wěstu, stajnu haru,
 Sy hdže na bok pohladnył.

Stary muž a žona mloda,
 To je tež mi strašna hra,
 A hdyž so što hórše poda,
 Rostu mužej rohizna.

Młoduška je rady ćelko,
 Wulka so će njeboji —
 Kajke wušćipny sej zelko,
 Woptaš hakle w mandželstwi.

Ach, to něchtóžkuli předa
 Blaznje swoju swobodu!
 Ně, štož wěstosće mi njeda,
 Tam ja nihdy njemasnu!